

Вишнева гілочка

Прилинула на пташиних крильцях весна. Розцвіли поля, гаї, садочки. Весняне сонечко ніжно пестило своїми променями кожную стеблинку, кожную гілочку.

У хатинці, що в садочку, жила маленька дівчинка, яка знала лише ніжні й лагідні промені маминої любові й ніколи не відчувала тепла сонячних промінчиків. У неї хворіли ніжки – вона не могла ходити.

Одного разу зазирнули ластівки до віконечка. Бачать дівчинку, що сумує. Полетіли пташечки до вітрика, щоби розвеселив її своїм вальсом. Прилетів вітерець, закружляв у танку. Захиталися вишневі деревця у пишних білосніжних сукнях. Вишнева гілочка ненароком постукала у шибку, на яку сумовито й допитливо дивилася дівчинка. “Хто це?” – здивувалася дівчинка. А гілочка знову постукала. “Хтось мене кличе”, - зраділа дівчинка. Вишнева гілочка знову доторкнулася до прозорого скла. Дівчинка простягнула руки до квітучої гілки, що манила до себе, звелася з ліжка. Зробила обережно перший крок, другий... і пішла до віконця, за яким цвіла весна, кружляючи у вальсі.

*Козеренко Яна, 7-А клас,
2005 рік*